

V?c C-153/08

Komise Evropských spole?enství

v.

Špan?lské království

„Nespln?ní povinnosti státem – Volný pohyb služeb – ?lánky 49 ES a 36 Dohody o EHP – P?ímé dan? – Da? z p?íjm? – Osvobození od dan? omezené na p?íjmy z loterií a hazardních her po?ádaných n?kterými vnitrostátními organizacemi a subjekty“

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb služeb – Omezení – Da?ové právní p?edpisy

(?lánek 46 odst. 1 ES a ?lánek 49 ES; dohoda o EHP, ?lánek 36)

?lenský stát, který zachovává v platnosti da?ové právní p?edpisy, které osvobozují od dan? p?íjmy z loterií, her a sázek po?ádaných v tomto ?lenském stát? n?kterými ve?ejnoprávními organizacemi a subjekty usazenými v tomto ?lenském stát? a vykonávajícími nevýd?le?né ?innosti sociální nebo podp?rné povahy, aniž by totéž osvobození bylo p?iznáno výhrám plynoucím z loterií, her a sázek po?ádaných organizacemi a subjekty usazenými v jiném ?lenském stát? Evropské unie nebo Evropského hospodá?ského prostoru a vykonávajícími ?innosti téhož druhu, neplní povinnosti, které pro n?j vyplývají z ?lánek? 49 ES a 36 Dohody o Evropském hospodá?ském prostoru (EHP).

Ve?ejné organizace a subjekty vykonávající nevýd?le?né ?innosti sociální nebo podp?rné povahy usazené v jiných ?lenských státech než v doty?ném ?lenském stát? a sledující tytéž cíle jako organizace a subjekty uvedeného ?lenského státu se totiž nacházejí v situaci srovnatelné se situací posledn? uvedených organizací a subjekt?.

Za t?chto podmínek, jelikož je jeho ú?inkem výhodn?jší zacházení s výhrami pocházejícími od organizací a subjekt? usazených na vnitrostátním území, p?edstavuje takové da?ové osvobození diskrimina?ní omezení volného pohybu služeb, kterým jsou postiženy ve?ejnoprávní organizace a subjekty vykonávající nevýd?le?né ?innosti sociální nebo podp?rné povahy usazené v jiném ?lenském stát? a sledující tytéž cíle jako organizace a subjekty prvního ?lenského státu.

Kv?li jeho diskrimina?ní povaze m?že být toto omezení od?vodn?no pouze pod podmínkou, že cíle sledované vnitrostátním zákonodárcem pat?í mezi d?vody ve?ejného po?ádku, ve?ejné bezpe?nosti nebo ve?ejného zdraví ve smyslu ?l. 46 odst. 1 ES a že jsou v souladu se zásadou proporcionality.

V tomto ohledu není od?vodn?no p?edcházením praní pen?z a bojem proti da?ovým únik?m, jelikož orgány ?lenského státu nemohou obecn? a bez rozlišování platn? vycházet z domn?nky, že organizace a subjekty usazené v jiném ?lenském stát? páchají trestnou ?innost. Navíc všeobecné vylou?ení t?chto organizací a subjekt? z výhody osvobození od dan? se jeví být nep?im?eným, jelikož p?ekračuje meze toho, co je nezbytné pro boj proti kriminalit?. Co se tý?e boje proti hrá?ské závislosti, a?koliv nelze vylou?it, že by tento cíl mohl být považován za cíl, který spadá pod pojem „ochrana ve?ejného zdraví“, osvobození výher od dan? m?že nicmén?

podn?covat spot?ebitele k ú?asti na loteriích, hazardních hrách a sázkách, u nichž je toto osvobození možné využít, a není tedy vhodné k dosažení údajn? sledovaného cíle konzistentním zp?sobem. Co se tý?e financování infrastruktury a ve?ejn? prosp?šných projekt? z p?íjm? organizací, kterých se týká osvobození, jedná se o hospodá?ské d?vody, které nepat?í ani mezi d?vody uvedené v ?lánku 46 ES, které by mohly od?vod?vovat omezení volného pohybu služeb zaru?eného Smlouvou. Stejn? tak je tomu u ochrany spole?enského po?ádku a ochrany spot?ebitel?, které p?edstavují naléhavé d?vody obecného zájmu a nemohou tedy od?vod?vovat omezení diskrimina?ní povahy.

Z toho plyne, že tato diskriminace není od?vodn?ná ve smyslu ?l. 46 odst. 1 ES.

Vzhledem k tomu, že ustanovení ?lánku 36 Dohody o EHP mají tentýž právní dosah jako v podstat? totožná ustanovení ?lánku 49 ES, lze výše uvedené úvahy *mutatis mutandis* p?enést i na uvedený ?lánek.

(viz body 33–34, 38–41, 43, 45, 47–49 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

6. ?íjna 2009(*)

„Nespln?ní povinnosti státem – Volný pohyb služeb – ?lánky 49 ES a 36 Dohody o EHP – P?ímé dan? – Da? z p?íjm? – Osvobození od dan? omezené na výhry v loteriích a hazardních hrách po?ádaných n?kterými vnitrostátními organizacemi a subjekty“

Ve v?ci C?153/08,

jejímž p?edm?tem je žaloba pro nespln?ní povinnosti na základ? ?lánku 226 ES, podaná dne 15. dubna 2008,

Komise Evropských spole?enství, zastoupená R. Lyalem a L. Lozano Palacios, jako zmocn?nci, s adresou pro ú?ely doru?ování v Lucemburku,

žalobkyn?,

proti

Špan?lskému království, zastoupenému F. Díez Morenem, jako zmocn?ncem, s adresou pro ú?ely doru?ování v Lucemburku,

žalovanému,

SOUDNÍ DV?R (první senát),

ve složení P. Jann, p?edseda senátu, M. Ileši?, A. Tizzano, E. Levits a J.-J. Kasel (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. července 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Španělské království tím, že zachovalo v platnosti daňové právní předpisy, na základě kterých se zdařují výhry pocházející ze všech druhů loterií, her a sázek pořádaných mimo Španělské království, zatímco výhry pocházející z některých druhů loterií, her a sázek pořádaných v tomto členském státě jsou od daně z příjmu osvobozeny, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Společenství, zejména pak z článků 49 ES a 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3, dále jen „Dohoda o EHP“).

Právní rámec

Smlouva o ES a Dohoda o EHP

2 Podle čl. 49 prvního pododstavce ES:

„Podle následujících ustanovení jsou zakázána omezení volného pohybu služeb uvnitř Společenství pro státní příslušníky členských států, kteří jsou usazeni v jiném státě Společenství, než se nachází příjemce služeb.“

3 Článek 36 odst. 1 Dohody o EHP stanoví:

„V rámci této dohody jsou zakázána omezení volného pohybu služeb na území smluvních stran pro státní příslušníky členských států ES a států ESVO [Evropského sdružení volného obchodu], kteří jsou usazeni v jiném členském státě ES nebo státě ESVO, než se nachází příjemce služeb.“

Vnitrostátní právní úprava

4 Článek 7 zákona 35/2006 ze dne 28. listopadu 2006 o dani z příjmu fyzických osob a o ústečné změně zákonů o korporátní dani, dani z příjmu nerezidentů a majetkové dani (BOE č. 285 ze dne 29. listopadu 2006, s. 41734, dále jen „zákon o dani z příjmu“) stanovující, že některé příjmy jsou od daně z příjmu osvobozeny, uvádí:

„Dani nepodléhají následující příjmy:

[...]

ñ Výhry pocházející z loterií a sázek pořádaných veřejnoprávními organizacemi ‚Loterías y Apuestas del Estado‘ [národní veřejnoprávní loterijní a sázková organizace] a orgány nebo subjekty autonomních oblastí, jakož i výhry v tombolách organizovaných španělským červeným křížem a některých hrách, jejichž organizování bylo povoleno Organización Nacional de Ciegos Españoles [národní organizaci španělských nevidomých].

[...]"

5 Podle jiných ustanovení zákona o dani z p?íjm?, zejména jeho ?lánk? 33.1 a 45 a ?l. 63 odst. 1 jsou výhry pocházející z loterií, her a sázek po?ádaných jinými vnitrostátními nebo zahrani?ními organizacemi, v?etn? organizací usazených v jiných ?lenských státech Evropské unie nebo Evropského hospodá?ského prostoru, sou?ástí základu dan? a podléhají progresivní sazb? dan? z p?íjm?.

Postup p?ed zahájením soudního ?ízení

6 Výzvou dopisem ze dne 4. dubna 2006 informovala Komise Špan?lské království, že da?ové zacházení p?iznané špan?lskou právní úpravou výhrám pocházejícím z loterií, her a sázek po?ádaných mimo území tohoto ?lenského státu považuje za neslu?itelné s ?lánky 49 ES a 36 Dohody o EHP, jelikož tyto výhry podléhají dani z p?íjm?, zatímco výhry pocházející z n?kterých špan?lských loterií a her jsou od dan? z p?íjm? osvobozeny, a vyzvala uvedený stát k tomu, aby jí k této v?ci p?edložil své vyjád?ení.

7 Ve své odpovědi Špan?lské království tvrdilo, že dot?ené osvobození se uplatní pouze v ur?itých p?ípadech, souvisejících se zvláštní povahou po?ádajících subjekt?. K žádné diskriminaci podle n?j nedochází, nebo? organizáto?i loterií usazení ve Špan?lsku se celkov? nacházejí v téže situaci jako organizáto?i, kte?í v tomto ?lenském stát? usazení nejsou. Špan?lské království od?vod?ovalo dot?ené osvobození bojem proti neblahým ú?ink?m tohoto druhu ?inností a širokým prostorem pro uvážení, kterým jsou ?lenské státy p?i regulaci tohoto druhu her nadány.

8 Dne 15. prosince 2006 vydala Komise od?vodn?né stanovisko, ve kterém vyzvala Špan?lské království k p?ijetí opat?ení nezbytných k tomu, aby vyhov?lo tomuto stanovisku ve lh?t? dvou m?síc? od jeho obdržení.

9 Dopisem ze dne 22. února 2007 informovala špan?lská vláda Komisi, že trvá na svém stanovisku. Zákon o dani z p?íjm? podle ní neobsahuje žádnou diskriminaci založenou na státní p?íslušnosti, bydlišti nebo sídle organizáto? loterií ?i hazardních her a je ospravedln?n d?vody souvisejícími s ochranou spot?ebitel? a společenského po?ádku.

10 Jelikož Komise m?la za to, že odpově? Špan?lského království není uspokojivá, rozhodla se podat projednávanou žalobu.

K žalob?

Argumenty ú?astník? ?ízení

11 Komise tvrdí, že s ohledem na judikaturu Soudního dvora v oblasti volného pohybu služeb a zejména na rozsudek ze dne 13. listopadu 2003, Lindman (C?42/02, Recueil, s. I?13519), je zákon o dani z p?íjm? diskrimina?ní, nebo? ú?inkuje tak, že je p?eshrani?ní poskytování služeb mezi Špan?lským královstvím a ostatními ?lenskými státy obtížn?jší než poskytování služeb v rámci Špan?lska, ?ímž m?že odrazovat osoby s bydlišt?m ve Špan?lsku od ú?asti v loteriích, jejichž organizáto?i jsou usazení v jiných ?lenských státech Unie nebo Evropského hospodá?ského prostoru. V d?sledku toho jsou podle Komise tyto právní p?edpisy v rozporu s ?lánky 49 ES a 36 Dohody o EHP.

12 Osvobození dotčené v projednávaném případě se sice netýká všech organizátorů loterií a hazardních her usazených ve Španělsku a omezuje se na některé stanovené subjekty. Nicméně to podle Komise nic nemění na tom, že toto osvobození má diskriminační povahu, jelikož z toho těží pouze subjekty usazené v tomto členském státě.

13 Prostor pro uvážení, kterým členské státy disponují při regulaci tohoto druhu činností, podle Komise neumožňuje odvodnit osvobození stanovené zákonem o dani z příjmů. Zákon totiž namísto toho, aby k poskytnutí výhodného daňového zacházení vyžadoval určité charakteristiky, omezuje toto osvobození na určité přesně označené subjekty, zatímco povoluje poskytování podobných služeb jinými subjekty, kterým není toto výhodné daňové zacházení přiznáno, mezi něž patří subjekty téhož druhu nacházející se v jiných členských státech než ve Španělském království, nebo subjekty sledující tytéž cíle jako španělské subjekty, na něž se vztahuje uvedený zákon.

14 Krom toho z bodu 25 výše uvedeného rozsudku Lindman vyplývá, že odvodnění, která mohou být uplatňována členským státem, musejí být doprovázena analýzou účelnosti a přiměřenosti omezujícího opatření přijatého tímto státem. V projednávaném případě přitom Španělské království nepředložilo žádnou informaci, která by mohla sporné osvobození odvodnit.

15 Komise dále uvádí, že použití daňového osvobození není nejvhodnějším prostředkem pro dosažení cíle sledovaného Španělským královstvím, kterým je odrazovat od účasti na hazardních hrách, neboť uvedené osvobození může obě strany k účasti na těchto hrách spíše podněcovat.

16 Co se týče cílů souvisejících s předcházením praní peněz a bojem proti daňovým únikům, Komise tvrdí, že nerozumí tomu, jakým způsobem by mohlo daňové osvobození dotčené v projednávaném případě přispívat, jak tvrdí Španělské království, k dosažení uvedených cílů. Komise se naopak domnívá, že boj proti tomuto jevu by mohl případně odvodnit zrušení dotčeného osvobození, ale v žádném případě jeho ponechání v platnosti. A doplňuje, že opatření k předcházení praní peněz již zaručují významnou míru ochrany, což činí opatření podobná opatření dotčenému v projednávaném případě nepotřebnými.

17 Co se týče nutnosti zajištění ochrany spotřebitelů podle ve Španělsku stanovených pravidel, je Komise toho názoru, že nelze platně tvrdit, že tato ochrana je ohrožena skutečností, že dotčené loterie jsou pořádány subjekty usazenými v jiných členských státech. Krom toho, že dotčené činnosti jsou regulovány již v každém členském státě, existují totiž i kontrolní mechanismy, které mohou zajistit tuto ochranu a jsou slučitelné s právem Společenství.

18 Zákon o dani z příjmů má podle Komise každopádně diskriminační povahu, a předložená odvodnění tedy nelze přijmout.

19 Španělské království zpochybňuje nesplnění povinnosti a tvrdí, že daňové osvobození dotčené v projednávaném případě nepředstavuje diskriminační omezení. Toto osvobození, jehož předsobnost je osobní, jelikož je omezena na určité veřejnoprávní instituce státu nebo autonomních oblastí, španělský červený kříž a národní organizaci španělských nevidomých, sice vyvolává rozdílné zacházení s organizacemi a subjekty, na které se nevztahuje, nicméně toto odlišné zacházení není diskriminační ani v rozporu se zásadou rovného zacházení, jelikož subjekty, na které se uvedené osvobození nevztahuje, nejsou ve stejné situaci jako subjekty spadající do jeho předsobnosti.

20 Španělské království upřesňuje, že předsobnost dotčeného osvobození se nevztahuje na veškeré loterie, hazardní hry a sázky organizované ve Španělsku nebo subjekty ve Španělsku

usazenými. S výhradou tohoto osvobození tak výhry vyplacené v rámci her pořádaných rezidenty podléhají témuž zdanění jako výhry vyplacené v rámci her pořádaných nerezidenty. V důsledku toho nelze dojít k závěru, že uvedené osvobození je nebo by mohlo být důvodem diskriminace ve vztahu k organizátorům loterií neusazeným ve Španělsku. Ve vztahu k neusazeným subjektům s obdobnými charakteristikami jako subjekty, které jsou vyjmenovány v zákoně o dani z příjmů, nedochází k žádné diskriminaci, jelikož tento zákon nedefinuje osobnost dotčeného osvobození závislosti na určitých stanovených charakteristikách a neodvolává se na státní příslušnost ani na místo usazení dotčených subjektů.

21 Ačkoli Komise tvrdí opak, judikatura vycházející z výše uvedeného rozsudku Lindman není podle Španělského království v projednávaném případě použitelná, jelikož oproti finským právním předpisům dotčeným ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, podrobuje zákon o dani z příjmů v zásadě dani z příjmů výhry pocházející z loterií, hazardních her a sázek, a to nezávisle na místě, kde jsou pořádaný, nebo na bydlišti či sídle jejich organizátorů.

22 Podpřípově Španělské království tvrdí, že i za předpokladu, že by sporné osvobození představovalo omezení volného pohybu služeb, je toto omezení s ohledem na specifickou povahu dotčených činností odvodno důvody ochrany společenského pořádku, předcházení praní peněz a boje proti daňovým únikům, jakož i cíli ochrany spotřebitelů.

23 Pokud jde, zaprvé, o společenský pořádek, Španělské království má za to, že jelikož je právní úprava dotčená v projednávaném případě obdobná právním úpravám, jimiž se Soudní dvůr zabýval v rámci věcí, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 24. března 1994, Schindler (C-275/92, Recueil, s. I-1039), 21. září 1999, Läärä a další (C-124/97, Recueil, s. I-6067), jakož i ze dne 21. října 1999, Zenatti (C-67/98, Recueil, s. I-7289), je zprůměrně, jakým Soudní dvůr uvažoval v těchto rozsudcích, přenosný i na projednávaný případ.

24 Z těchto rozsudků podle Španělského království především vyplývá, že členské státy mají v oblasti loterií a jiných hazardních her širokou posuzovací pravomoc k zajištění ochrany spotřebitelů a společenského pořádku.

25 Sporné osvobození bylo podle Španělského království přitom přijato právě s tímto cíli, tj. jednak odradit od hraní obecně zavedením zásady zdanění tohoto typu příjmů, a dále poskytnout přednostní zacházení výhrám pocházejícím z loterií a her pořádaných ve veřejnými institucemi k financování veřejně prospěšných infrastruktur.

26 Co se týče, zadruhé, předcházení praní peněz a boje proti daňovým únikům, Španělské království tvrdí, že by dosažení těchto cílů bylo vážně ohroženo, pokud by se sporné osvobození muselo uplatnit na výhry pocházející z her pořádaných určitými veřejnými organizacemi nebo organizacemi poskytujícími pomoc nepodléhajícími španělským právním předpisům, jelikož daňová správa by neměla možnost kontrolovat tyto příjmy tak, jak to činí nyní.

27 Co se týče, zatřetí, ochrany spotřebitelů, Španělské království připomíná, že ve Španělsku je pořádání loterií, hazardních her a sázek činností podléhající regulaci, jejímž úelem je ochrana práv a zájmů hráčů zajištěním nepřetržitého uplatnění platné právní úpravy. Rozšíření dotčeného osvobození na subjekty nepodléhající právní úpravě, kterou se řídí pořádání uvedených her, by mělo za účinek snížení úrovně ochrany spotřebitelů. Uvedené osvobození je proto odvodno nutností zajistit ochranu spotřebitelů, kterou španělské orgány považují za vhodnou, přičemž tento důvod byl Soudním dvorem v jeho judikatuře jasně uznán.

Závěry Soudního dvora

K existenci nerovného zacházení založeného na státní příslušnosti

28 Úvodem je třeba připomenout, že příjmy daně sice spadají do pravomoci členských států, avšak členské státy musejí při výkonu této pravomoci dodržovat právo Společenství (rozsudky ze dne 11. srpna 1995, Wielockx, C-80/94, Recueil, s. I-2493, bod 16; ze dne 16. března 1998, ICI, C-264/96, Recueil, s. I-4695, bod 19; ze dne 29. dubna 1999, Royal Bank of Scotland, C-311/97, Recueil, s. I-2651, bod 19; ze dne 6. března 2000, Verkooijen, C-35/98, Recueil, s. I-4071, bod 32, a výše uvedený rozsudek Lindman, bod 18).

29 Pokud jde o ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu služeb, tato se vztahují, jak již Soudní dvůr rozhodl v souvislosti s pořádáním loterií, na činnost, jež spočívá v tom, že uživatelům se za úplaty umožní účastnit se hazardní hry (viz výše uvedený rozsudek Lindman, bod 19). Krom toho volný pohyb služeb svádí jak poskytovatelé, tak příjemci služeb (viz rozsudek ze dne 8. září 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, Sb. rozh. s. I-0000, bod 51).

30 Soudní dvůr mimoto opakovaně rozhodl, že aťkoli je legitimní, aby členský stát vyhradil poskytnutí daňových výhod organizacím, jejichž činnost sleduje některé z jeho cílů obecného zájmu, nemůže nicméně vyhradit poskytnutí takových výhod pouze organizacím se sídlem na svém území, jejichž činnosti je tedy mohou zbavit některých jeho povinností (viz zejména rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, Sb. rozh. s. I-359, bod 44).

31 Zejména, pokud organizace uznaná za obecně prospěšnou v jednom členském státě splňuje podmínky uložené za tímto účelem právními předpisy jiného členského státu a má za cíl podporu totožných zájmů společnosti, takže by mohla být uznána za obecně prospěšnou v posledně uvedeném členském státě, nemohou orgány tohoto členského státu odmítnout právo této organizace na rovné zacházení pouze z toho důvodu, že není usazena na území uvedeného členského státu (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Sb. rozh. s. I-8203, bod 40; ze dne 11. září 2007, Schwarz a Gootjes-Schwarz, C-76/05, Sb. rozh. s. I-6849, bod 81, jakož i výše uvedený rozsudek Persche, bod 49).

32 Soudní dvůr z toho vyvodil, že organizace, která má sídlo v jednom členském státě a splňuje podmínky uložené jiným členským státem k přiznání daňových výhod, se z hlediska přiznání daňových výhod tímto posledně uvedeným členským státem, jejichž cílem je podpořit příslušné obecně prospěšné činnosti, nachází v situaci srovnatelné se situací, v níž se nacházejí obecně prospěšné organizace, které mají sídlo v tomto posledně uvedeném členském státě (výše uvedený rozsudek Persche, bod 50).

33 Přitom, jak uvedl generální advokát v bodě 66 svého stanoviska, nelze než konstatovat, že veřejné organizace a subjekty vykonávající nevýdělečné činnosti sociální nebo podpůrné povahy usazené v jiných členských státech než ve Španělském království a sledující tytéž cíle jako organizace a subjekty vyjmenované v čl. 7 písm. ň) zákona o dani z příjmů, se nacházejí v situaci srovnatelné se situací posledně uvedených organizací a subjektů.

34 Za těchto podmínek je třeba dojít k závěru, že daňové osvobození stanovené v čl. 7 písm. ň) zákona o dani z příjmů představuje diskriminační omezení volného pohybu služeb, kterým jsou postiženy veřejnoprávní organizace a subjekty vykonávající nevýdělečné činnosti sociální nebo podpůrné povahy usazené v jiných členských státech než ve Španělském království a sledující tytéž cíle jako organizace a subjekty vyjmenované v tomto ustanovení, jelikož jeho účinkem je výhodnější zacházení s výhrami pocházejícími od organizací a subjektů vyjmenovaných v tomto ustanovení.

35 Tento závěr se nicméně vztahuje pouze na organizace a subjekty srovnatelné s organizacemi a subjekty, kterých se týká uvedené ustanovení, a aťkoli Komise tvrdí opak, nemůže být platný pro všechny organizátory loterií, her a sázek usazené v jiných členských státech než ve Španělském království. Tito organizátoři se totiž nenacházejí v situaci srovnatelné se situací organizací a subjektů vyjmenovaných v čl. 7 písm. ň) zákona o dani z příjmů. Z toho plyne, že žaloba Komise musí být v části, ve které se týká organizátorů loterií a sázek usazených v jiných členských státech než ve Španělském království, které nelze objektivně srovnávat s organizátory vyjmenovanými v uvedeném ustanovení, zamítnuta.

K odvodní diskriminace

36 Bez dalšího je třeba připomenout, že aťkoliv Soudní dvůr stanovil určitý počet naléhavých důvodů obecného zájmu, jako jsou cíle ochrany spotřebitelů, předcházení podvodům a podněcování občanů k nadměrným výdajům za hru, jakož i předcházení narušením společenského pořádku obecně (viz zejména výše uvedený rozsudek Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, bod 56), které mohou být uplatňovány k odvodní omezení volného pohybu služeb, nemění to nic na tom, že tyto cíle nemohou být uplatňovány pro odvodní omezení uplatňovaných diskriminačním způsobem (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, Recueil, s. I-4165, bod 37; ze dne 6. listopadu 2003, Gambelli a další, C-243/01, Recueil, s. I-13031, bod 65; ze dne 6. března 2007, Placanica a další, C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Sb. rozh. s. I-1891, bod 49, jakož i výše uvedený rozsudek Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, bod 60).

37 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že jelikož má takové omezení, o jaké se jedná v projednávaném případě, diskriminační povahu, je s právem Společenství služitelné pouze tehdy, pokud spadá pod ustanovení, které výslovně upravuje výjimku, jakým je článek 46 ES, na který článek 55 ES odkazuje, tj. veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost a veřejné zdraví (rozsudek ze dne 16. ledna 2003, Komise v. Itálie, C-388/01, Recueil, s. I-721, bod 19).

38 V důsledku toho může být omezení dotčené v projednávaném případě odvodněno pouze pod podmínkou, že cíle sledované španělským zákonodárcem patří mezi důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví ve smyslu čl. 46 odst. 1 ES a že jsou v souladu se zásadou proporcionality. V tomto ohledu je třeba doplnit, že vnitrostátní právní předpisy jsou způsobilé zaručit uskutečnění tvrzeného cíle pouze tehdy, pokud opravdu odpovídají snaze dosáhnout jej konsistentním a systematickým způsobem (rozsudek ze dne 10. března 2009, Hartlauer, C-169/07, Sb. rozh. s. I-1721, bod 55, jakož i výše uvedený rozsudek Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, bod 61).

39 Co se týče, zaprvé, cíle souvisejícího s předcházením praní peněz a bojem proti daňovým únikům, není nutné určovat, zda může tento cíl spadat pod pojem „veřejný pořádek“. V tomto ohledu postačuje konstatovat, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, že orgány členského státu nemohou obecně a bez rozlišování platně vycházet z domněnky, že organizace a subjekty usazené v jiném členském státě páchají trestnou činnost. Navíc všeobecné vyloučení těchto organizací a subjektů z výhody osvobození od daní se jeví být nepřiměřeným, jelikož překračuje meze toho, co je nezbytné k boji proti kriminalitě. Existuje totiž několik prostředků, jak kontrolovat jejich činnosti a účelnosti (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Gambelli a další, bod 74, jakož i Centro di Musicologia Walter Stauffer, bod 61).

40 Co se týče, zadruhé, boje proti herní závislosti, je třeba uvést, že aťkoli nelze vyloučit, že by tento cíl mohl být považován za cíl, který spadá pod pojem „ochrana veřejného zdraví“, je nutno v projednávaném případě nejprve konstatovat, že Španělské království nepředložilo žádný poznatek, který by umožňoval prokázat, že ve Španělsku je tato nemoc mezi obyvatelstvem

rozšířena natolik, že by mohla být považována za riziko pro veřejné zdraví.

41 Generální advokát dále v bodě 85 svého stanoviska upřesnil, že osvobození výher od daní může podněcovat spotřebitele k účasti na loteriích, hazardních hrách a sázkách, u nichž je toto osvobození možné využít, a není tedy vhodné k dosažení údajně sledovaného cíle konzistentním způsobem.

42 A konečně, vzhledem k tomu, že sporné osvobození nezohledňuje typologii jednotlivých her, Španělské království nemůže platně tvrdit, že cílem uvedeného osvobození je soustředění zájem hráčů na určité hry, jejichž průběh má omezený potenciál k vyvolání závislosti.

43 Pokud jde, zatímco, o argument Španělského království, podle kterého příjmy organizací a subjektů, na jimiž požadované hry se vztahuje dotčené osvobození, přispívají k financování infrastruktury a veřejně prospěšných projektů, je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že přestože není bezvýznamné, že loterie a jiné hry se mohou významně podílet na financování nevýdělečných nebo veřejně prospěšných činností, takový důvod nelze sám o sobě považovat za objektivní odvodnění omezení volného pohybu služeb (viz zejména výše uvedené rozsudky Schindler, bod 60, a Zenatti, bod 36). Z judikatury Soudního dvora krom toho vyplývá, že hospodářské důvody nepatří ani mezi důvody uvedené v článku 46 ES, které by mohly odvodňovat omezení volného pohybu služeb zaručeného Smlouvou (viz zejména výše uvedené rozsudky Komise v. Itálie, body 19 a 22, jakož i Gambelli a další, bod 61).

44 Pokud jde, zatímco, o ochranu společenského pořádku, jakož i ochranu spotřebitelů, je třeba upřesnit, že ačkoli Španělské království tvrdí opak, nelze způsob, jakým uvažoval Soudní dvůr ve výše uvedených rozsudcích Schindler, Läärä a další, jakož i Zenatti o těchto odvodněních, v projednávaném případě použít.

45 Na rozdíl od omezení dotčených věcí, v nichž byly vydány uvedené rozsudky, se totiž omezení dotčené v projednávaném případě neuplatní bez rozdílu, ale má diskriminační povahu. V důsledku toho nemůže být odvodňováno takovými naléhavými důvody obecného zájmu, jakými jsou ochrana společenského pořádku nebo ochrana spotřebitelů.

46 Je třeba dodat, že jak uvedl generální advokát zejména v bodech 93 a 104 svého stanoviska, sporné osvobození každopádně nemožně dosáhnout cíle ochrany společenského pořádku, jelikož podněcuje k účasti na loteriích a sázkách, namísto aby od nich odrazovalo, ani cíle ochrany spotřebitelů, jelikož neexistuje žádná přímá spojitost mezi uvedeným osvobozením a správnými opatřeními směřujícími k ochraně zájmů spotřebitelů.

47 Z toho plyne, že diskriminace dotčená projednávaným případem není odvodňována ve smyslu čl. 46 odst. 1 ES.

48 Vzhledem k tomu, že ustanovení článku 36 Dohody o EHP mají tentýž právní dosah jako v podstatě totožná ustanovení článku 49 ES, lze výše uvedené úvahy *mutatis mutandis* přenést i na uvedený článek.

49 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba určit, že Španělské království tím, že zachovalo v platnosti daňové právní předpisy, které osvobozují od daně výhry pocházející z loterií, her a sázek pořádaných ve Španělském království některými veřejnoprávními organizacemi a subjekty usazenými v tomto členském státě a vykonávajícími nevýdělečné činnosti sociální nebo podpůrné povahy, aniž by totéž osvobození bylo přiznáno výhrám pocházejícím z loterií, her a sázek pořádaných organizacemi a subjekty usazenými v jiném členském státě Unie nebo Evropského hospodářského prostoru a vykonávajícími činnosti téhož druhu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 49 ES a 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

K nákladům řízení

50 Podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 69 odst. 3 prvního pododstavce téhož jednacího řádu však může Soudní dvůr rozhodnout náklady nebo rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečný úspěch i neúspěch. Jelikož Komise a Španělské království měly ve věci částečný úspěch i neúspěch, je třeba rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Španělské království tím, že zachovalo v platnosti daňové právní předpisy, které osvobozují od daně výhry pocházející z loterií, her a sázek pořádaných ve Španělském království některými veřejnoprávními organizacemi a subjekty usazenými v tomto členském státě a vykonávajícími nevýdělečné činnosti sociální nebo podpůrné povahy, aniž by totéž osvobození bylo přiznáno výhrám pocházejícím z loterií, her a sázek pořádaných organizacemi a subjekty usazenými v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a vykonávajícími činnosti téhož druhu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 49 ES a 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Komise Evropských společenství a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.

* Jednací jazyk: španělština.